

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **T. J.** skazanego z art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 158 §1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 17 stycznia 2023 r. sygn. VII Ka 912/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 5 maja 2022 r. sygn. II K 691/20;

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze wyrokiem z 5 maja 2022 r. sygn. II K 691/20, uznał T. J. za winnego tego, że: w nieustalonych dniach w okresie pomiędzy 30 maja 2020 r. a 10 sierpnia 2020 r. chcąc, aby inne osoby podjęły się pobicia Sędziego Sądu Okręgowego w G. M. W. oraz funkcjonariuszki I Komisariatu Policji w (...) K. K., podżegał w Z. D., P. C., R. K., aby udzieliły mu w tym celu pomocy poprzez udzielenie informacji o osobach, które mogłyby podjąć się takiego zachowania, co jednak nie nastąpiło ze względu na postawę nakłanianych, tj. popełnienia umyślnego występku z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonego, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z 17 stycznia 2023 r. sygn. VII Ka 912/22, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od powyższego rozstrzygnięcia kasację wywiódł obrońca skazanego, w której podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. naruszenia art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.; art. 5 § 1 i 2 k.p.k. oraz przepisu prawa materialnego, tj. naruszenie art. 53 k.k. Ponadto, obrońca w kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymać wykonanie zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Jednocześnie mając na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione

szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania wobec skazanego zaskarżonego orzeczenia. Nie oznacza to jednak, iżby procesowo niedopuszczalne było w przyszłości uznanie zarzutów postawionych w kasacji za oczywiście zasadne. Takie rozstrzygnięcie nie stanowi bowiem swoistego prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym i w żaden sposób nie rzutuje na kierunek rozstrzygnięcia odnośnie kasacji (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 2022 r. sygn. III KO 12/22).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[f.n]